

נרעם זיידן

יו"ל ע"י מכון 'יקרא קרישא' מורשת רבוה"ק
שכונת 'רמות דוד' קרעמשניץ - קריית גת

פרשת בא תשפ"א • גליון 1

ד"ר מ"ח מכ"ק מרן
אדמו"ר שליט"א

ניעים וראתך

"ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את ה' רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם. ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות ועשינו לה' אלקינו. וגם מקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבוד את ה' אלקינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את ה' עד באנו שמה" (י, כד-כה-כו)

אאמו"ר הק' הכ"מ ביאר הכתוב "החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה", דפר' החודש הזה לכם בא ללמד הקב"ה על מצוות קרבן פסח, וקרבן פסח בא ללמד האדם על שכירת התאוות, דמביאים שיה שלם צלוי על האש ותאוותיו של האדם משתוקקים מאוד כבר לאוכלו, אבל צריך האדם לעצור בעד תאוותיו, יש זמן אימתי אוכלים אותו ואופן איך שאוכלים אותו, וכשכבר בא לאוכלו אין יכול להתגפל על האוכל פן ישבור חלילה עצם ויעבוד על 'זעצם לא תשכרו בו' וכו', כפי שאומרים בפרק 'איזהו מקומן' במשנה האחרונה 'הכבוד והמעשר והפסח' איתא הכבוד נאכל וכו' ונאכלין וכו', אבל הפסח אינו נאכל וכו' ואינו נאכל וכו' דזהו כל עבודת הפסח ללמד איך שאינו נאכל היינו לשכירת התאוות, וזהו 'החודש הזה' היינו עבודת הקרבן פסח שבא ללמד על שכירת התאוות, זהו 'לכם ראש חדשים' העיקר והראש לעבודת השי"ת, שהאדם שובר תאוותיו וזהו היסוד של כל העבודת ה'.

ונ"ל לפרש עפ"י דבריו הכתוב 'ויקרא פרעה אל משה', פרעה ירמוז ליצה"ר, דהיצה"ר אומר לאדם 'ויאמר לכו עבדו את ה'', לא איכפת לי שתלכו לעבוד את ה' בתורה ובתפילה ואין אני מפריע אתכם מעבודתכם, אבל דק צאנכם ובקרכם יצג' ירמוז לגשמיות אכילה שתיה לינה נישואין וכו' רק זה תתנו בידי, דהא דברים אלו מותרים הם עפ"י תורה, אבל עניינים הרוחניים בתורה ובתפילה לכו ועבדו את

המשך בעמוד ב'

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר
הקוד"ש ה'נרעם ישראל' זיע"א

ניעים ישראל

או יאמר עפ"י דאיתא במדרש בעת שעמדו ישראל אצל הים היה מדת הדין מתוחה עליהן ואמרו המלאכים הללו עובדי ע"ז והללו עובדי ע"ז ומאי חזית דשפיר האי מהאי, השיב להם הקב"ה דלא דמיא אבל כלל דהמצרים עובדים ע"ז מרצון אבל כלל ישראל עבדו מאונס דקימ"ל (ברכות ה.) 'דצונינו לעשות רצונך ומי מעכב שאור שבעיסה' דכל מה שיהודי נכשל בחטא הוא מפני האונס.

ובזה יתבאר הכתוב אמר הקב"ה למשה 'בא אל פרעה' התיירא משה לבוא אל פרעה דע"י שיבוא אליו יתעורר הקטרוג דהללו עובדי ע"ז וכו' ויאמרו מלאכי השרת בדין כלל ישראל עדיין נתונים בגלות, ענה לו הקב"ה אין

המשך בעמוד ב'

"למען תספר באוני בנך וכן בנך".
ענין סיפור יציאת מצרים הוא כדאי לחזק האמונה ולפרסם שיש מנהיג לבירה ואשר לו הכוח והממשלה בעליונים וברחוקונים לעשות בהם כרצוני, ואדם שלא נפקד בוש"ק, ע"י שיספר ביציאת מצרים יוכה לויפקד כבנים, כי ע"י שמספר ביציאת מצרים מראש שאינו כפוי טובה ומכיר בטובת הקב"ה וחסדיו, ע"ז מידה כנגד מידה יוכה לחסדי השי"ת לוש"ק, וזהו 'למען תספר' ע"י זה שרמספר ביציאת מצרים רחוקה 'לכך וכן בנך' אמן.

"בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לכו ואת לב עבדיו" (י, יא)

מקשים המפרשים והלא זה שהקב"ה הכביד את ליבו של פרעה זהו סיבה שלא ללכת אל פרעה דמילא לא יפעול כלום כהליכתו, ומה לו למשה רבינו ללכת להכל ודיק.

ונ"ל לפרש דדייקא זהו שהכביד הקב"ה את ליבו של פרעה זה היה הסיבה ללכת, כיון שהקב"ה רצה ללמד למשה רבינו ע"ה שאין מהרהרים אחר הקב"ה וכל אשר יאמר נעשה ונשמע, וכיון שכסנה מיאן משה רבינו כמה פעמים ללכת בשליחותו של מקום, לכן אמר לו ה' כעת שיבוא לפרעה, דייקא 'כי אני הכבדתי את ליבו' ולא יפעל שום דבר למען הצלתם של כלל ישראל, אלא ילך רק כדאי לתקן מעשיו על שמיאן בתחילה ללכת בשליחותו של מקום.

ואם אכן היה פועל משה רבינו למען כלל ישראל בהליכתו אל פרעה אין זה משום תקנה על מעשיו דהא כעת פעל משהו והיה תוצאה להליכתו, אבל אם יודע הוא שאין ישמע פרעה בקולו כיון שהכביד הקב"ה את ליבו והולך הוא רק מפני ציווי השי"ת 'בא אל פרעה' בזה מתקן מעשיו על שמיאן בתחילה.

♦ ♦ ♦

לך להתיירא כלל דלא דמיא האי להאי כי אני הכבדתי את לבו' זה שהמצרים עובדי ע"ז זה באונס, אבל זה שכלל ישראל נכשלו בחטאים זהו כי אני הכבדתי את לבו' ע"י קושי הגלות והתגברות היצר כדאיתא בגמ' (קדושין ל) 'יצרו של אדם מתגבר עליו ככל יום אלמלא הקב"ה עזרו לא היה יכול לו', ולכן בא אל פרעה' ללא חשש שיתעורר קטרוג על ישראל.

(רכי"ק דיע"א ציווה במיוחד לכוזר וזאט"ח)

♦ ♦ ♦

או יאמר דבא הכתוב ללמדנו דרך ה', שצדיקים אנו לעשות ולקיים רצון הבורא ית"ש ללא שום ספיקות וחכמות, אפילו כשאין נראה תועלת לדבר אלא 'תמים תהיה עם ה' אלוקיך', כי אלו נסיונות מן השמים שמנסה אותנו השי"ת בדברים שאין לנו השגה, וע"ז גופא זוכים לשכר ע"י שעושים רצון ה' הסתום ממנו מבלי להרהר ולשאול כלל שאלות וספיקות.

וכנזן אנו מתפללין זמן רב כ"כ ג"פ ביום 'ולירושלים עירך ברחמים תשוב', מדוע אין אנו נענים בתפלתנו, גם להיכן הולכים כל התפילות, אלא ודאי כל התפילות פועלות ואסור להרהר מה וכיצד פועלים התפילות, וזהו 'ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו' כלומר דייקא במקום שאין כזה שום תועלת ואינו מוכן בשכל אנושי, מ"מ לך ועשה נחת רוח לפני, שאמרתי ונעשה רצוני' (רש"י שמות כט, יח), ובזכות זה יזכה לשכר למען שייתי אותותי אלה בקרבך ויראה את ישועת ה'.

♦ ♦ ♦

או יאמר 'פרעה' רמז להקב"ה כדאיתא ב'נועם אלימלך' דהוי לשון פריעה והתגלות השכינה, וזהו 'בא אל פרעה' האין זוכים לבא להתקרב לדביקות בהשי"ת, 'הכבדתי' רומז על עול ועבודה כמו 'תכבד העבודה', וזהו 'כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו' ע"י שמקרב אחרים ג"כ לעבודה השי"ת ולקבלת עול תורה ומצוות יזכה להתקרב ולהתדבק בהשי"ת.

♦ ♦ ♦

ה', כדאי' ברמב"ן עה"כ 'קדושים תהיו' ע"ש, ואם לא תקדשו עצמכם כבודת לך אזי גם טפכם ילך עמכם' הדילדים ילכו אחר תאוותיכם וכבר יהיו תחת שליטתי.

אבל 'ויאמר משה' דהצדיק אומר איני מסכים בשום אופן, אלא 'גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות ועשינו לה' אלקינו' אפי' דברים שעפ"י תורה מוכרחים לערב כמקצת היצה"ר נעשנו לה' לכדו לש"ש, כדאיתא בגמ' (דמא טו:) שאנשי כנה"ג ראו שיש עת רצון והרגו את היצה"ר של עבודה זרה, והיה ככוונתם גם להרוג היצה"ר של עריות ומקודם אסרו אותו וסגרוהו, למחרת לא מצאו אפי' ביצה אחת בן יומו, ראו מכך שקיום העולם תלוי ביצה"ר, כך ברא הקב"ה את העולם וא"א להרגו, וזהו שאומר הצדיק ליצה"ר 'גם אתה תתן בידינו זבחים ועולות' אפי' דברים שא"א להם מבלי תאוות היצר כאכילה שתיה ומשגל, 'ועשינו לה' אלוקינו' אנו נעשנו רק למצוות ה' בלתי לה' לכדו מבלי תאוות, 'וגם מקנינו ילך עמנו' גם הנפש הבהמית ילך עמנו ומכניעו אל הקדושה, 'כי ממנו ניקח לעבוד את ה' אלקינו' דבזה תלוי כל עבודת ה' של האדם וזהו ראשית העבודה, וכשהקדמה כפי' אאמו"ר זיע"א, כי חפץ הקב"ה לעשות לו דירה בתחתונים.

אבל מלכד שעושה האדם הכל למען קוב"ה צריך עוד חלק להשלים עבודתו שידע שזהו שהשיג והגיע למדרגות לעבוד את ה' בלי פניות לש"ש זהו הכל ברוכ רחמיו וחסדיו של הקב"ה ואין לנו שום חלק בזה 'ואלמלא הקב"ה עזרו לא היה יכול לו', אבל 'ואנחנו' אם חשב אדם בדעתו אני עובד ה' והכל מאתי ע"י התגברותי על היצר, אז לא נדע מה נעבוד את ה' עד בואינו שמה' לא יהיה במה לעלות לעוה"ב עם מעש"ט, דכשלוקת האדם כל עבודתו לעצמו הוא מאבדם ע"י גאוות ליכו.

אנו אומרים ככל יום 'אני מאמין באמונה שלימה שזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא ית"ש', צריך להחזירה טוב אל ליבנו, שאין התורה משתנית אצל אף אחד ממשנה רבינו ועד עתה, וכל יהודי יצטרך לתת דין וחשבון על מעשיו לאחר אריכות ימיו ושנותיו וכולם בשוה, יש אנשים שמתפללים ככל יום ויושבים ככולל ולומדים אבל כשיגיע סוף דבר הם ידאו שאין להם שום מעשה טוב בידם.

זקה"ק מוהרד"ם מקרעטשניף זיע"א אמר 'מן העבירות איני ירא, כי על העבירות יש גהינם, אבל

ירא אני מהמצוות שלא עשיתום כדבעי, הוא לא היה ירא על העבירות, דעל העבירות הוא רוצה ללכת לגהינם ולתקן את מעשיו ולזכך נשמתו ע"י הגהינם, אבל המצוות שלא עשה כדבעי זהו אי אפשר לתקן בעולם העליון, וזה צריך כ"א לעשות חשבה"ג לעצמו, כמה מצוות ומעש"ט עשה וכמה מהם היו בלתי לה' לכדו, ושלא יהיה ח"ו ד'בבואינו שמה' לעולם העליון, יהיה בבחי' 'ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה'.

♦ ♦ ♦

"ולכל בני ישראל היה אור כמושבתם" (יא, כג)

איתא מהרה"ק מרוז"ן זיע"א שלכל יהודי יש אור ונשמתו מאירה באור אלוקי', אבל האור הוא מכוסה וצריך לגלותו, כיהלום שמכוסה כולו באדמה וכל כמה שמנקוהו יותר מתגלה האור, כן הוא נשמתו של יהודי, אבל הנפק"מ הוא 'במושבתם' היכן היא מונחת.

זקה"ק מוהרד"ם מקרעטשניף זיע"א הקשה דישראל באים ומתקבצים בליל יוה"ק בבתי כנסיות וכולם שואגים בתפילה, 'ונסלח לכל עדת וגו' ונענים 'ויאמר ה' סלחתי כדברך' דהקב"ה מוחל וסולח לכולם, והלא הדין אינו דין אמת יש מהם אשר עסקו בתשובה כבר מחודש תמו"ז – ז'מני תשובה מ'משמשים ו'באים, ויש מהם בחודש א"ב – א'לול ב'א, ויש בחודש אלול או סליחות, ויש שרק בראש השנה מתעוררים לתשובה, ויש מהם שרק בליל יוה"ק כשבאים לכל נדרי זיק של תשובה מתעורר בהם, ולכולם 'ויאמר ה' סלחתי כדברך' והלא זה אינו משפט אמת שהקב"ה סולח לכולם בשוה.

ותי' זקה"ק 'ויאמר ה' סלחתי' דכביכול הקב"ה אומר לאדם סלחתי, 'כדברך' כפי ששבת בתשובה, דאדם שעסק בתשובה מחודש תמוז גם מקבל כזה סליחה, אבל אדם ששב רק בליל יוה"ק סליחתו מה' הוי כדבריו.

וזהו נ"ל לפרש 'ולכל בני ישראל היה אור' דלכל אחד מאיר הקב"ה בסליחתו 'ומאיר עיני המחכים לסליחתו', אבל 'במושבתם' לשון תשובה שזה תלוי איך ששב בתשובה, אם שב בתשובה כדבעי כן מאיר לו ה' בסליחתו, אבל לא גם הארת פנים מה' כנ"ל, איך שמקיים האדם 'שובה אלי' באותו מידה מקיים ה' כנגדו 'ואשובה אליכם'.

♦ ♦ ♦

(שוד"ט בא תש"ב)

הידינו הנכבד הר"ר
שלמה ריים בלערי די"ץ

• שבת קודש נפשות ישראל •

אצל הרבי ראינו בחוש שהיה "סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה", מצד אחד הרגשנו כבניו הוא היה לנו לאב רחמימא' וירד אלינו בכל עניינינו 'כרחם אב על בנים', ומצד שני רחשנו את מלוא יראת הכבוד כי ידענו שהוא "כמלאך מיכאל משרת".

הוריי שיחיו היו נוסעים מירושלים להסתופף בצל קדשו של הרבי זיע"א בקריית גת בכל שבת מברכים, מלבד ימים טובים ויומי דפגרא, סעודת ליל שבת לאורחים היה בעזרת הנשים, מאכלי שבת היה מוגש לאורחים מתבשיליה המיוחדים של הרבנית הצדקנית תליט"א, לאחמ"כ נכנסנו לעריכת שולחן הטהור של הרבי, שם זכינו לראות בעבודתו בקודש, בלהבת שבת היוקדת בו, דברי תורה כמאמרם 'שכינה מדברת מתוך גרונו, וזמירות השבת ששוררו בניעימות והתעוררות עצומה עד שכבו בזיכי השמן של נרות שבת שהיה נמשך עד לשעות המאוחרות של הלילה, פעמים שאנו הבחורים היינו עייפים ומותשים ונר השבת טרם יכבה, קיווינו ויחלנו שתבוא איזה רוח שאינה מצויה מהחלון או ממקום אחר ותכבה את הנרות בכך נדע שהטיש עומד להסתיים, אבל הלב כמהה ומתגעגע לאור ה' שזכינו לחוש במקום, בצפרא דשבתא היינו זוכים לסעוד על שולחנו של הרבי.

בישיבה גדולה למדתי בישיבת נדבורנה ברחוב מינץ, הרבנית הצדקנית אמה של מלכות מרת סימא ריזיל ע"ה ידעה שהנני מהמסתופפים בצל הקודש בקריית גת, בכל פעם שנסעתי לשבת ביקשה שאעביר את פריסת שלומה לינכד מקרית גת' אותה מאוד חיבבה ודיברה עליו גדולות. היה פעם לפני אחת הנסיעות התבטאה ואמרה לי 'מיין אייניקל פון קרית גת האלט דו קסונ'ת, ער איז ממש'ץ ידעם שלשלת הקונ'ש' (נכדי מקרית גת מחזיק במסורת המסורה לנו, וממשיך את שלשלת הקודש).

• והטלית יפרוש כנפיו •

היה פעם שביקשתי מהרבי את טליתו של ימות החול בכדי להעבירו לניקוי יבש מאחר שכבר היה ממש מוכתם מעבודת התפילה משך שנים ארוכות ונאה הוא שהיה צח ונקי, אמר לי הרבי 'הרי אתה לא תחזיר לי את זה', אמרתי לרבי חלילה וחס למה הרבי חושד בי בכך ברצוני רק שיהא לרבי טלית נקיה, והרבי מסרו לידי, בדיוק אז נקרתה לפני הזדמנות של קניית טלית חדשה עם עטרה מכסף במחיר מצוין גמלה בלבי החלטה שאזכה לקנות טלית חדשה ולהגישו מנחה לפני הרבי במקום לנקות את הישנה, כשחזרתי לרבי הגשתי לפניו טלית חדשה, כשראה זאת הרבי חיך ואמר 'הרי אמרתי לך כבר מקודם שאתה לא תחזיר את הטלית', כשאני מגיב בחיך קל ורואה את עיניו הצופיות של הרבי.

• ותעמוד מלדת •

היה זה במסע המלכות של הרבי לשמחת נישואי בתו בכורתו עם חדב"ן רב דק"ק טאהש ווימ"ס שליט"א שנערכה בחודש שבט תשנ"א בעיירת טאהש שבקנדה, חסידים ואנשי מעשה רבים הצטרפו למסע ברצונם לשמוח בשמחת צדיקים שמחת הנישואין הראשונה

בבית רבינו, באתי לשאול את הרבי היות שזוגתי קרובה מאד ללידה האם להצטרף למסע הקודש, השיב לי הרבי 'אתה יכול להצטרף ותראה שעוד יחכו לך', כמו"כ היה אז הכנות קודחות למלחמת המפרץ והחשש היה גדול, אך הרבי הרגיע אותי ואמר שאני יכול להצטרף ללא חשש.

אכן הצטרפתי לנסיעה. לאחר החופה נכנס הרבי לחדרו וסיפרו לו שכעת נפל סקאד ראשון בארץ ישראל והיו אזעקות ובהלה גדולה מאד, אני חששתי מאד שזוגתי לפני לידה נתונה תחת בהלה כשהיא לבד בבית שאלתי שוב את הרבי האם אזורו לשוב לביתי, השיב לי הרבי 'שלמה! זארג דיך נישט, די ביקט מיט מיר עס וועט גאר נישט שאטן' (אל תדאג אתה איתי כלום לא זי"ק), והרבי המשיך 'לאחר שבת שבע ברכות תיסע לניו יורק ומשם חזרה לישראל' כך עשיתי.

לאחר שובי לביתי עברו כמה ימים ועדיין לא הגיעת לידתה, ביקשה ממני זוגתי 'תתקשר בבקשה לרבי ותאמר לו שאתה כבר חזרת הביתה ואין צורך יותר לחכות', התקשרתי לחו"ל וביקשתי לדבר עם הרבי ואמרתי לרבי ככל שאמרה זוגתי, כשמוע הרבי את דבריי אמר שאכן כן הדבר וביך שתהיה לידה בשעה טובה ומוצלחת, אכן מיד אח"כ ילדה ונולד לי בשעטומ"צ בני עמרם שיחי' בר"ח אדר.

דבר נוסף ומעניין ברצוני להוסיף כשדיברתי עם הרבי על השם שיקרא הרך הנולד אחד השמות הציע הרבי את השם "ישראל" ע"ש מרן ה'בית ישראל' מגור זיע"א שי"ומ"ד חל בב' אדר וידוע שהרבי היה מקושר אליו מאוד.

• מטבע ברוחמו של כהן גדול •

בכל שמחה בבית המלכות היינו מוסרים עצמינו בלו"נ למען שמחת רבינו שהכל יתנהל על הצד היותר טוב, הרבי כדרכו בקודש היה מכיר לנו טובה בכל מאודו. זכורני שלאחר נישואי חדב"ן הרה"צ רבי מרדכי קאהן שליט"א, העניק הכהן הגדול כ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן זיע"א מטבע כסף מסלעים שקיבל בפדיון הבן לעסקני החתונה בחצה"ק תולדות אהרן, כמו"כ העניק לאחי המשב"ק הר"ר ראובן נתן נטע ז"ל ויבדלחט"א הר"ר יעקב לקס הי"ו, לאחר מכן ביקש ממנו הרבי שיואל להעניק גם לי מטבע על עזרתי בחתונה, וזכיתי לקבל מטבע מיד קדשו.

זכורני בעת נישואי כ"ק אדמו"ר מטרעבישאן שליט"א עם בת כ"ק אדמו"ר מפינסק קארלין שליט"א, כמדומני היה זה בשבת שבע ברכות בחצה"ק פינסק קארלין, הסבא כ"ק אדמו"ר מפינסק קארלין זיע"א שראה את מסירותינו לשמחה בבית הרבי ברצונו לשמח אותנו התבטא בבת שחוק לעברינו ולעבר הרבי 'הייתי נותן מאתיים חסידים בתמורת עשרה חסידים מסורים כ"כ כמו שיש למחותן מקרעטשינף'.

• הטלפון בבית החולים •

פעמים בודדות ממש היה שזכיתי לקבל שיחה מהרבי ישירות לא דרך הגבאי, אחד הפעמים היה במעשה שהיה: בני משב"ק משה מרדכי הי"ו בהיותו נער בחיידר שיחק יחד חבריו בגולות, לפתע תוך כדי משחק עף שבר של

גולה אל תוך עינו, הוא הובלה מיד לבית החולים, כשאני מקבל טלפון בהול מהחיידר שבני בדרך לבית החולים בשביל להציל את העין שלו, ושקאק רכב ואסע לשם מיד, הייתי מאד בלחץ מי יודע מה מצפה לו שה' יעזור שלא יאבד את ראייתו על העין, בהגעתי לבית החולים קיבלתי מהרופאים הערכת מצב כשהם ממליצים פה אחד לנתח את העין מיידית מבלי להתמהמה ובעז"ה ינסו להוציא את הרסיס מבלי שראייתו תיפגע, אבל כנראה שישאר לו צלקת לאורך חיים, כשהם מצפים לאישור שלי על הניתוח, הייתי אובד עצות לא שיתפתי עדיין את אף אחד בבשורה, אני חייב להפנות את שאלתי לרבי החלטתי, תוך כדי התלבטויות למי להתקשר, לפתע צלצול צורני מהכיס קוטע את מחשבותי, אני מרים את השיחה להפתעתי אני שומע את הרבי בעצמו על הקו ושואל אותי 'שלמה! מה קורה אצלך', לא האמנתי למה שאני שומע, סיפרתי לרבי שהנני כעת בבית"ח עם בני מכיון שנפגע בעין ומתלבטים האם לנתח וממש כעת רציתי להתקשר לשאול את פי הרבי, האם לנתח ומאחר שהם אומרים שישאר לו צלקת בעין אח"כ, הרבי הורה לנתח וביך בברכות חמות שהניתוח יעבור בהצלחה גדולה, ובעז"ה לא ישאר בעין שום סימן שהיה פעם משהו, כמובן שדבר מדבריו לא נפל וכן הוה.

זכורתנו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

בניעים מציעימים

מכתבים למערכת
ע"י דוקרים שידיו

יום א' לס' יעברת את העבודה בחודש הזה' תשא"פ לס'ק
לכבוד מערכת "נועם זיוך" שלום וברכה!

ראשית, חייב אני לציין כי עומד ונפעם אנוכי למול הגליון המיוחד הוצא מידי שבעת המלאים ז"ו ומפיקים נוגה, ערוך בטוב טעם ודעת במתיקות ועריכות נפלאה.

ובעת אני רוצה למסוד "תורה" גרגיר אחד מתוך שיחת קודשו שזכיתי לשמוע מפום ממלל רכובן אדמו"ר הקדוש זיע"א בקר"פ אור לב' ניסן תשע"ח, והעליתי כשעתו חלקים משיחת קודשו על הכתב עפ"י הודאתו לכתוב מה שאומר - "אפשר וועט איינער באקומען פון דעם א' ה'הודו תשובה און עס וועט מיר א טובה טונן אויף יענער וועלט".

וכזה פתח (זה היה בעברי פסחים כנ"ל כשכבר היה לדאבוני בחולשה גדולה מחמת חוליו): כתיב "ועברת את העבודה בחודש הזה", בשנים קדמוניות הייתי מפרש שכוונתו הזה צריך לעשות את "העבודה" ארויס טרייבען דעם חמץ, וכמו דמטו משמיה דהברדיט' שובער רב שעבודת בדיקת החמץ הוא כעין עבודת התקיעות, וקשר"ק ר"ת קראצן רייבען שיערען קערן, [והוסיף כי אכן כשהיה כוזה במתניו לא היו יכולים לעמוד לידו בערב פסח, תשאל את חמץ שליט"א כולם חלו ורעדו שלא ישאר אפי' משהו חמץ].

אבל עכשיו אני אומר ש'העבודה' היינו כדאיחא כנמ' (תנתי"ב ב) 'איזו היא עבודה שהיא כלב הוי אומר זו תפילה, שבלתי אפשרי להינצל ממשוהו חמץ אלא ע"י תפילות רבות לזכות לזה, ולכן צריך לעבוד את העבודה בחודש הזה להרבות בתפילה שנוכח להינצל ממשוהו חמץ.

ועוד חזון למועד הלהלות בעושה"ת כל השיחה על הגליון.

ביקרא דארייחא

חיים שלום דייטש

חדב"ן כ"ק אדמו"ר שליט"א

הרה"ק הרי"צ מליובאוויטש זיע"א

י' שבט תשי"י

תולדותינו: הרה"ק ר' יוסף יצחק שניאורסון זצוק"ל נולד ב"ב תמוז שנת תר"מ לאביו הרה"ק ר' שלום דובער זצוק"ל (האדמו"ר הרש"ב) בעיירה ליובאוויטש. בילדותו הירבה לשנן פרקי משניות עד שידע סדרים זרעים ומועד בע"פ והוא בן י"א. בשנת תרנ"ז והוא בן י"ז נישא לבת ר' אברהם שניאורסון, לאחר נישואיו מינהו אביו למנהל של ישיבת תומכי תמימים. אחר פטירת אביו בשנת תר"פ נתמנה למ"מ למנהיגה של חסידות חב"ד-ליובאוויטש, בזמן רדיפות הקומוניסטים הוא הקים בבית המועצות רשת חשאית של ת"ת וישיבות, במשך שנות חייו ישב כו"כ פעמים במאסר בשל פרעליו למען היהדות והפצת התורה, ולאחמ"כ גלה לגלות, והוא לא שת ליבו לכל אלו וממשיך בעבודת הקודש, בשנות כהונתו יצא למסעות ברחבי תבל למען הפצת התורה והקים מוסדות וישיבות רבים. בתחילת מלחמת העולם השנייה הוברח עם בני משפחתו לארדה"ב, ושם הקים את בנין חב"ד ב-770 שבקראון הייטס, סבל יסורים רבים כל ימי חייו, נפטר בי' שבט שנת תשי"י ומנוחתו כבוד בבית העלמין 'מונטיפיורי' שבניו יורק.

הורף ת"ש שבור ורצוף בגוף אך ברוח איתנה ונחושה הגיע אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש לארצות-הברית, בניסי ניסים ניצל מצפורני הקומוניסטים, וברגע האחרון הצליח להיחלץ ממלתעות הנאצים. הכול סברו כי עתה יחיה בנחת בחוף המבטחים, אך הרבי לא חשב לחיות חיי שלווה ומנוחה. עם בואו לניו-יורק החל להקים מרכזי תורה וחסידות ברחבי היבשת, הוא טבע את הסיסמה "אמריקה אינה שונה", והחל להקים ישיבות ולשגר שליחים לערי ארצות-הברית. זו הייתה ראשיתו של מפעל השליחות האדיר, שברבות השנים, בהנהגת חתנו וממלא מקומו, הרבי מליובאוויטש, חיבוק את העולם כולו. ההתחלות היו קשות כסף לא היה לו, ובכל זאת הקים הרבי מוסדות חדשים. אחד המרכזים שהחלו להתפתח באותם ימים היה בטורונטו, העיר הגדולה ביותר בקנדה. יום אחד שיגר הרבי לשם שני שליחים, כדי לייצג אותו בכינוס למען התפתחות מוסדות החינוך בעיר. אחד מהם היה חתנו, הרב שמריהו גוראריה. סופת שלגים קשה ציפתה לשניים בצאתם לדרך, לפניכם היו עשרים שעות נסיעה מפרטת, אך הם היו חודרים בתחושת השליחות. ואכן השתתפתם בכינוס תרמה להצלחתו למעלה מן המשוער, כשביקשו לשוב לניו-יורק גילו שהסופה שיתקה את כל נתיבי התחבורה, העיד מנתקת, אין יוצא ואין בא. באין ברירה התעכבו בבית המלון, בצפייה להיחלשות הסערה. הידיעה על שני השליחים השוהים בעיר עשתה כנפיים, יהודים רבים באו לפקוד את מעונם. אחד המבקרים היה רב חשוב, מגדולי תלמידי החכמים ומורי ההוראה בטורונטו. הלה טרח ובה לבקד את שני השליחים, והדבר עורר את סקרנותם. "במה זכינו לכבוד הגדול הזה, שתבואו לבקרנו?" שאלו אותו, "אתם שליחים של הרבי, הלא כן?" החזיר להם הרב, השניים הגהנו בהסכמה. "נ, 'שלוהו של אדם כמותו!' סיים הרב, וכעבור גע הוסיף: "אספר לכם סיפור מיוחד שהתרחש עמי ועם הרבי:

בבית הכנסת שבו אני משמש כרב מתפלל גם ראובן, יהודי מכובד ובעל מעמד. שבת אחת הוזמן לעלות לתורה, הוא קם ופנה לעבר בימת הקריאה, ולפתע עצר. בטנם הספיקו המתפללים להגיב איבד את שיווי משקלו וקדם על הרצפה בקול חבטה. שלות התפילה הופרה באחת, צוות רפואי הוזעק למקום, וראובן פונה על אלונקה לחדר המיון. מיד בתום התפילה צעד הרב למרכז הרפואי כדי לדרוש בשלומו של ראובן. בני משפחתו המודאגים קיבלו את הרב ועצבות נסוכה על פניהם. "אבא קיבל שיתוק פתאומי", אמרו לו. "הוא גם מתקשה בריבור, הרופאים אומרים שאין בידם לעשות דבר, את חסרי אונים!". כעבור כמה ימים ביקד הרב את ראובן שנית. למרבה הצער לא נרשמה הטבה במצבו. הרב הפציר בצוות הרפואי לאפשר לו להיכנס לחדרו של החולה ולשוחח עמו. בתחילה סירבו, אולם דווקא ראובן שמע את קולו של הרב

בבית הכנסת שבו אני משמש כרב מתפלל גם ראובן, יהודי מכובד ובעל מעמד. שבת אחת הוזמן לעלות לתורה, הוא קם ופנה לעבר בימת הקריאה, ולפתע עצר. בטנם הספיקו המתפללים להגיב איבד את שיווי משקלו וקדם על הרצפה בקול חבטה. שלות התפילה הופרה באחת, צוות רפואי הוזעק למקום, וראובן פונה על אלונקה לחדר המיון. מיד בתום התפילה צעד הרב למרכז הרפואי כדי לדרוש בשלומו של ראובן. בני משפחתו המודאגים קיבלו את הרב ועצבות נסוכה על פניהם. "אבא קיבל שיתוק פתאומי", אמרו לו. "הוא גם מתקשה בריבור, הרופאים אומרים שאין בידם לעשות דבר, את חסרי אונים!". כעבור כמה ימים ביקד הרב את ראובן שנית. למרבה הצער לא נרשמה הטבה במצבו. הרב הפציר בצוות הרפואי לאפשר לו להיכנס לחדרו של החולה ולשוחח עמו. בתחילה סירבו, אולם דווקא ראובן שמע את קולו של הרב

נדת ירדינו הנכבד מנ"ש בבית מדרשני
הגה"ה אליעזר צבי רבינוביץ שליט"א
לדגל היכנס נסדו משה זאב נ"ו לעול תומ"צ
בן לבנו הר"ר יהושע אשר ה"ו
ה"ד שירוה מכל יצ"ח רוב נחת דקדושה, ויזב הריו לגדל
ולגנו לתורה לחופה ולמעשים טובים

לכבוד יום הילולת
כ"ק אדמו"ר הרה"ק רבי יוסף יצחק זיע"א
בן כ"ק אדמו"ר הרה"ק רבי שלום דובער זיע"א
ויום התחלת נשיאות כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש
הנצב ע"י ידידו
הר"ר יוסף אורי ונוני ה"ו לכתב ב"ב

נדת ירדינו הנכבד
הר"ר שלמה הכט ה"ו
לדגל הולדת נכדתו למול"ט
בת לחתנו הר"ר ישראל מאיר כהן ה"ו
ה"ד שירוה מכל יצ"ח רוב נחת דקדושה, ויזב אביה
ואמה לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים

נדת ירדינו הנכבד
הר"ר שלמה זלמן גלבמן ה"ו
לדגל אירוסו בת עב"ג החתן חיים העניך וודובל נ"ו
בן הר"ד צבי ה"ו בן הרה"ה אברהם יהושע העשיל שליט"א
ה"ד שירוה מכל יצ"ח רוב נחת דקדושה, ועילה היוזג פה
לקשר של קיימא, דרות ישרים מברכים לבנין עדי עד

שהשמחה במעונם
ברכת מזל טוב
שערה בזה לירדינו הנכבדים

ה"ד שלמה הכט ה"ו הגה"ה אליעזר צבי רבינוביץ שליט"א לדגל היכנס נסדו משה זאב נ"ו לעול תומ"צ	ה"ד שלמה זלמן גלבמן ה"ו לדגל אירוסו בת עב"ג החתן חיים העניך וודובל נ"ו בן הר"ד צבי ה"ו בן הרה"ה אברהם יהושע העשיל שליט"א
---	--

ה"ד שירוה מכל יצ"ח רוב נחת דקדושה, ועילה היוזג פה
לקשר של קיימא, דרות ישרים מברכים לבנין עדי עד

לזכות
אברהם ישעיה בן ציון
בן חיה גילה
להצלחה בכל העניינים ברוחניות
ובגשמיות, עושר ואושר וסיעתא דשמיא
מירובה אמן

זמנים לש"ב ק אופק קרית נת
הדלקת נרות: 4:46
יצירת השבת: 5:44
זמן ר"ת: 6:19